

Pielgrzymowanie – droga wiary

Pielgrzymowanie od wieków zajmuje szczególne miejsce w życiu chrześcijan. Jest czymś więcej niż podróżą do sanktuarium i pokonywaniem kolejnych kilometrów. To przede wszystkim droga wiary, modlitwy, nawrócenia i powierzania Bogu tego, co nosimy w sercu. Każdy pielgrzym wyrusza z własną intencją. Jedni proszą o zdrowie, zgodę w rodzinie, dobrą decyzję lub potrzebne siły. Inni idą, aby podziękować za otrzymane łaski. Są także osoby, które po prostu pragną na chwilę zatrzymać się, wyjść z codziennego pośpiechu i побыć bliżej Boga. Pielgrzymka przypomina, że całe życie jest drogą. Są na niej chwile radości i pokoju, ale również zmęczenie, zwątpienie i zniechęcenie. Wtedy szczególnie potrzebujemy obecności drugiego człowieka, który poda rękę, doda odwagi albo po prostu będzie szedł obok.

W tym roku odbędzie się jubileuszowa 50. *Piesza Pielgrzymka Opolska na Jasną Górę*. Potrwa ona od 16 do 22 sierpnia, a jej hasłem będą słowa: *Uczniowie-Misjonarze*. Pielgrzymi wyruszą z różnych miejsc diecezji, między innymi z Opola, Nysy, Prudnika, Raciborza, Głubczyc, Kluczborka i Kędzierzyna-Koźła. Wspólne pielgrzymowanie zakończy Msza Święta na Jasnej Górze w sobotę 22 sierpnia. Jubileusz jest okazją do wdzięczności za wszystkie pokolenia pielgrzymów, którzy przez pół wieku wędrowali przed obraz Matki Bożej Częstochowskiej. To również podziękowanie dla kapłanów, organizatorów, gospodarzy przyjmujących pątników oraz osób wspierających pielgrzymkę modlitwą. Na pielgrzymim szlaku wspólnota nabiera bardzo konkretnego znaczenia. Rodzi się w prostych gestach: podaniu wody, pomocy przy bagażu, opatrzeniu bolących stóp czy życzliwym słowie. Jest czas śpiewu i rozmowy, ale także ciszy, Eucharystii, różańca i osobistej refleksji.

Nie wszyscy mogą wyruszyć pieszo na Jasną Górę. Można jednak zostać pielgrzymem duchowym, ofiarując modlitwę, cierpienie lub codzienny trud w intencjach pątników. Dzięki temu

pielgrzymka staje się drogą całej wspólnoty parafialnej. Pielgrzymowanie nie kończy się wraz z dotarciem do sanktuarium. Jego prawdziwe owoce powinny być widoczne po powrocie: w większej cierpliwości, gotowości do przebaczenia, wdzięczności i trosce o innych. Pielgrzymem jest bowiem nie tylko ten, kto zakłada wygodne buty i wyrusza na Jasną Górę. Jest nim każdy, kto pozwala Bogu prowadzić się przez codzienność – krok po kroku, z nadzieją, że każda wiernie przebyta droga przybliży nas do Niego. **[ks. Krzysztof]**